

(Film a UBC-soproni erdőmérnökökről)

1956 -nak voltak kegyetlen, véres, feledhetetlen eseményei és egy történés amelyet rendhagyó, érdekes (úgymond furcsa) szavainkkal lehetne leginkább jellemezni. Ez, - ma már történelem - a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem több mint kétszáz diákjának külföldre való távozása: dékánostól, professzorostól, tanársegédestől.

Novobáczky Sándor magyarországi filmrendező, Nádorfi Lajos operatőr és Somogyvári Rudolf producer kétrészes TV filmet készített róluk: „A Nagy Utazás” és „Életutak” címmel, aminek vancouveri premier bemutatóját láthattuk május 16.-án a Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület Székházában, ahol a történetek, a sorsuk alakulása iránti érdeklődés zsúfolásig megtöltötte a dísztermet.

Bármennyire váltak is útjaik a későbbiek folyamán eltérővé, szerteágazóvá, az a közös bennük, hogy lelkük mélyén valamennyien ma is soproni diákok. A film gondolata Novobáczky Sándor és Winkler András, a mai soproni egyetem volt rektora kb.10 év előtti alkalmi találkozása és beszélgetése után született.

A Sopronból Kanadába, országon belül Vancouverbe került, „öreg-diák” közösség nagy érdeklődéssel fogadta a film gondolatát és meleg szeretettel a film elkészítőit, akik előtt kinyíltak az otthonok ajtai, Székelykapui. Mint elmondták: „Tőlünk nem kértek semmi mást, mint érdeklődésünk kinyilvánítását és a filmezésben való együttműködést.” Ennek a filmnek a vancouveri magyar házban való bemutatóját Szanyi László újonnan megválasztott elnöknek, Rétfalvi László vadállomány biológusnak és Józsa László faszervezeti mérnök és fafaragó művésznek köszönhetjük, akik a filmstábbal együtt töltötték a filmezés bányamunkájának mind a két hetét. Külön kiemelték két kollegájukat: Palkovics Jánost és Kocsis Tibort akik rendkívül sokat tettek a film létrejöttének érdekében. Az első részben látható néhány szomorú kép a forradalmi eseményekről és a kivándorlás részleteiről, a második rész pedig az itteni életbe való beilleszkedés nehézségeit próbálja érzékeltetni, egészen a végkifejletéig, ami végül lírai hangot ölt.

140 -en végeztek az egyetemen, ahol többnyire magyar nyelven tanulhattak tovább; közülük 60-an ma is Vancouverben élnek, és közel ennyien Vancouver Szigeten. Professzoraik, tanáraik olyan fundámentumot raktak le diákjaikkal, amely egy egész életet alapozott meg. Valamennyien szép pályát futottak be a különböző ágazatokban az erdész - fiúk, erdész- lányok, akik kiváló apák és anyákként is helytálltak. Adamovich László professzor úr, (a mi drága Laci bácsink), beszél például az ő immáron öt generációs erdészcsaládjáról otthonában, ahol a kertjének szépségében gyönyörködve az az érzése támad az embernek, hogy bizony ezt a kertet nem akárci, de magas természettudós szakember keze simogatja. Józsa László arcán az elégedett ember rokonszenves mosolya jelenik meg, amikor megosztja örömét, hiszen ő családotól jött, szülőkkel, testvérekkel és két diák-sógor-ral is dicsekedhet. Szy Ferenc kertjében, Viktóriában, ahol jonathán almafa kínálja szerényen árnyát, gyümölcsét, láthattuk például britcolumbia vadállományának egy-két kedves példányát is vendégeskedni.

„Nem tudtuk, hogy valójában mit is kíván tőlünk az itteni társadalom.” „Lett közülünk költő, orvos, vezérigazgató, professzor, vállalkozó, erdész, természetvédelmi kutató és még sorolhatnánk,”- vallják büszkén.

Mit is lehetne többet kívánni, kedves soproni diákok?!

A film talán legszebb, legmeghatóbb része a majdnem utolsó kép: ahol egyikük a négy és fél hónapos kisunokát bemutatva arról álmodik, s azzal büszkélkedik, hogy ez a gyermek még érteni fogja a magyar szót, hiszen a nagyszülők és a szülők szívügyüknek tekintik a kisunokával való kizárólagos magyar nyelvű beszélgetést.

Szerencse fel fiúk, lányok!

2004 május 16

"Only the educated are free."

-Epictetus, Discourses

Csak a tudás tehet szabaddá.

A tudás gyökere keserű, de a

-Fordította, Sóvári Szeréna

"The roots of education are bitter,

but the fruit is sweet."

-Aristotle, q.by Diogenes

gyümölcse édes.

Megjegyzés: (Csak a tanultak szabadok. - Lett kijelentve: Epictetus, Discourses. / Vagy: Csak a tanult szabad. - Ahogy jobban tetszik. Én viszont abban nem vagyok annyira biztos, mint abban: A tudás szabaddá tehet.)

Régmúltból idézni azért szükséges, mert a kortárs bölcseknek nem hiszünk. Nem olvasunk eleget (legfeljebb ponyvát), így azt sem tudjuk kik is ők. ssz

A writer gives passport to his/her own state of mind.

Az író ember engedélyt, belépőjegyet (útlevelet) ad az olvasónak ahhoz, hogy az beleláthasson gondolati és érzelmi világába.

Az iskolapad csak egy a sok közül ahol megszerezheted az alapokat, tudásodat gyarapíthatod, ám teljes hiánya nélkül is elérheted a hegytetőt, de csak ha kitartó vagy, az alap-táplálékkal megrakod a hátizsákod és a forrásvíz mellett vezet az utad, annak vizét iszod.ssz